

Zaaknummer 2014W1199(1)

Datum beslissing: 10 maart 2016

De Klachtencommissie seksueel misbruik in de R.-K. Kerk van de Stichting Beheer & Toezicht i.z. Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk in Nederland, verder ook: de Klachtencommissie, geeft op grond van de Procedure Klachtencommissie seksueel misbruik in de R.-K. Kerk (verder ook: de Procedure) het volgende advies inzake de klacht van:

[naam],
geboren op [datum],
wonende te [plaats],
hierna te noemen: klager,
juridisch adviseur: mr. G.M.J. van Oijen, advocaat te 's-Hertogenbosch,

tegen:

(wijlen) **[naam]**,
geboren op [datum], overleden op [datum],
tijdens zijn leven lid van de Congregatie Broeders van Huijbergen,
de persoon over wie geklaagd wordt,
hierna te noemen: **aangeklaagde 1**,

en

wijlen **[naam]**,
geboren op [datum], overleden op [datum],
tijdens zijn leven lid van de Congregatie Broeders van Huijbergen,
de persoon over wie geklaagd wordt,
hierna te noemen: **aangeklaagde 2**,

en

wijlen **[naam]**,
geboren op [datum], datum van overlijden onbekend,
tijdens zijn leven lid van de Congregatie Broeders van Huijbergen,
de persoon over wie geklaagd wordt,
hierna te noemen: **aangeklaagde 3**,

en

(wijlen) **[naam]**,
datum van geboorte en overlijden onbekend,
tijdens zijn leven lid van de Congregatie Broeders van Huijbergen,
de persoon over wie geklaagd wordt,
hierna te noemen: **aangeklaagde 4**,

en

(wijlen) **[naam]**,
datum van geboorte en overlijden onbekend,
tijdens zijn leven lid van de Congregatie Broeders van Huijbergen,

de persoon over wie geklaagd wordt,
hierna te noemen: **aangeklaagde 5**,

en

(wijlen) **[naam]**,
datum van geboorte en overlijden onbekend,
tijdens zijn leven lid van de Congregatie Broeders van Huijbergen,
de persoon over wie geklaagd wordt,
hierna te noemen: **aangeklaagde 6**.

1. De procedure

De klaagschriften, met als bijlage een eigen relaas van klager d.d. september 2014, zijn door de griffie van de Klachtencommissie ontvangen op 1 oktober 2014.

Op 3 februari 2015 is bij de griffie een inhoudelijke reactie, met bijlagen, op de klaagschriften ingekomen van broeder [naam], algemeen overste van de Congregatie Broeders van Huijbergen.

Op 11 februari 2016 heeft te Utrecht een zitting van de Klachtencommissie achter gesloten deuren plaatsgevonden, waarbij de Klachtencommissie was samengesteld uit de onder aan dit advies te noemen leden.

Klager is verschenen en heeft zijn standpunt nader mondeling toegelicht. Hij werd bijgestaan door zijn juridisch adviseur mr. Van Oijen.

Namens de Congregatie is verschenen broeder [naam] voornoemd.

2. De klacht (zakelijk weergegeven)

2.1 Ten aanzien van alle aangeklaagden zijn summiere klaagschriften opgesteld. Klager heeft daarnaast in een opgestelde brief (d.d. september 2014, bijlage bij de klaagschriften) zijn eigen relaas gedaan. Ter zitting heeft klager zijn klacht ten opzichte van elke aangeklaagde nader toegelicht en daar waar nodig nog nader aangevuld dan wel aangepast.

2.2 Klager verbleef als kind in de periode van 1946 tot 1954 op verschillende afdelingen in het [kindertehuis] te [plaats]. Tot 1952 verbleef klager fulltime in het tehuis, daarna verbleef hij er alleen nog tijdens de vakantieperiodes (in zaal 2). Aangeklaagden verrichtten in die tijd werkzaamheden in [kindertehuis].

2.3 Klager is door aangeklaagden 1, 2, 3, 4 en 6 seksueel misbruikt. Dit misbruik is voor het eerst begonnen rond 1948 op de afdeling 'kippenhok 2' (door aangeklaagde 4) - klager was toen ongeveer 8 jaar oud. Daarna verbleef klager vanaf 1950 - klager was toen 10 jaar oud - in zaal 1. Het misbruik heeft met name in deze zaal plaatsgevonden. Daarnaast heeft het seksueel misbruik ook plaatsgevonden op de kamer van aangeklaagde 3 en in een onderzoekskamer (door aangeklaagde 6).

Het seksueel misbruik is gestopt toen klager 11/12 jaar oud was, toen bekend werd dat hij missionaris wilde worden.

2.4 Klager is voorts ook regelmatig mishandeld; zo werd hij door aangeklaagden 1, 2, 4, en vooral door aangeklaagde 5, geslagen. Door aangeklaagde 6 is klager ook een keer mishandeld met een 'timmermansboor'.

2.5 T.a.v. aangeklaagden 1 en 2:

Om beurten hebben aangeklaagden 1 en 2, tijdens hun surveillancedienst, klager elk afzonderlijk seksueel misbruikt. In totaal is klager ongeveer 20 keer seksueel misbruikt door hen beiden.

Aangeklaagde 2 was surveillant in zaal 1 en aangeklaagde 1 was daar af en toe werkzaam als reserve-surveillant.

Aangeklaagde 1 zette klager naakt onder de koude douche en van aangeklaagde 2 moest klager in een ijskoud bad zitten. Daarna werd klager door hen met een touw op zijn naakte lichaam geslagen, waarna hij werd afgetrokken. Het is ook een keer voorgekomen dat klager aangeklaagden 1 en 2, elk afzonderlijk, moest pijpen.

2.6 T.a.v. aangeklaagde 3:

Klager moest bij deze aangeklaagde op zijn kamer komen en hem pijpen. Ook heeft aangeklaagde een keer getracht klager anaal te verkrachten, maar dat is niet gelukt.

2.7 T.a.v. aangeklaagde 4:

Aangeklaagde 4 was de hoofdsurveillant van de afdeling 'kippenhok 2' (de afdeling vóór zaal 1). Klager kwam in 1948 - toen hij 8 jaar oud was - op deze afdeling terecht.

Klager moest bij aangeklaagde op schoot komen zitten, waarbij zijn broek uit moest. Klager moest aangeklaagde dan kussen en aangeklaagde friemelde wat met klager. Soms moest klager ook aan het geslachtsdeel van aangeklaagde zuigen. Dit is 5 à 6 keer gebeurd. Klager vond dit heel vies.

Klager moest van deze aangeklaagde ook naakt gaan liggen. Aangeklaagde ging dan gebeden opzeggen en sloeg klager met een koord, om zo de slechte gedachten van klager eruit te slaan.

2.8 T.a.v. aangeklaagde 5:

Aangeklaagde 5 had seks met meerdere jongens. Daar klager dit weigerde, kreeg hij van aangeklaagde veel klappen. Klager is zelf nooit seksueel misbruikt door deze aangeklaagde.

2.9 T.a.v. aangeklaagde 6:

Aangeklaagde 6 was een ziekenbroeder. Klager moest, toen hij 10 jaar oud was, bij hem komen voor een onderzoek. Klager moest op een bed gaan liggen. Aangeklaagde begon aan klagers penis te prutsen; hij probeerde de voorhuid naar achteren te krijgen. Daarna is aangeklaagde gedurende 6 weken bijna elke dag met de voorhuid van klager bezig geweest, daar het volgens aangeklaagde soepeler moest worden.

Aangeklaagde heeft klager veel pijn gedaan. Jaren later heeft hij veel last gehad van ontstekingen aan zijn penis. Later kwam klager erachter dat zijn voorhuid te nauw was. Op zijn 17^e is hij hieraan geopereerd.

Klager moest ook een keer bij aangeklaagde komen voor zijn gebit. Aangeklaagde heeft toen zonder enige verdoving geboord met een 'timmermansboor'. Klager heeft het toen uitgesteld van de pijn. Aangeklaagde was volgens klager een sadistische man.

2.10 Klager heeft in zijn jeugd traumatische gebeurtenissen meegemaakt, maar heeft tegenwoordig geen last meer van de gevolgen ervan. Hij is er over heen gegroeid. Hij voelt zich niet meer gefrustreerd en is gelukkig. Hij is getrouwd en heeft vier kinderen.

2.11 Klager wil met het indienen van de klacht bereiken dat de verantwoordelijken binnen de kerk namens aangeklaagden beseffen en inzien dat er met de verwerpelijke daden als omschreven onnoemelijke schade, materieel maar met name ook immaterieel, is aangericht bij klager. Klager vindt dat daden als waarvan hij het slachtoffer is geworden niet ongestraft mogen blijven.

Klager hoopt dat hij met het doorlopen van de klachtenprocedure voorgoed de traumatische gebeurtenissen uit zijn jeugd en de gevolgen hiervan achter zich kan laten. Daarnaast wenst hij dat met de in deze klachtenprocedure verkregen informatie het probleem seksueel misbruik (verder) wordt ingedamd en nieuwe slachtoffers in de toekomst worden voorkomen. Klager is niet uit op schadevergoeding. Indien zijn klacht evenwel gegrond zal worden verklaard, wenst klager toch gebruik te maken van de schadecompensatieregeling.

3. De reactie (zakelijk weergegeven)

Alle aangeklaagden zijn overleden en kunnen geen weerwoord geven. De algemeen overste van de Congregatie broeder Hommel heeft in zijn reactie gesteld dat uitgebreid onderzoek is verricht in de archieven van de Congregatie en naar de levensloop van de aangeklaagden. Broeder Hommel is in contact getreden met enkele personen die mogelijk opheldering konden geven over de betreffende periode.

De leerlingen van het [kindertehuis] te [plaats] waren ingedeeld in leeftijdsgroepen. Voor iedere groep was een broeder als groepsleider aangesteld.

Uit de verklaring van klager d.d. september 2014 kan de Congregatie weinig concrete feiten opmaken die geverifieerd kunnen worden. Een duidelijke chronologie ontbreekt en ook de klachten van seksueel misbruik missen een gespecificeerde beschrijving. Ook een duidelijke onderbouwing van de gestelde relatie tussen klager en de aangeklaagden ontbreekt.

T.a.v. aangeklaagde 1:

Uit de persoonskaarten van aangeklaagde 1 blijkt dat hij timmerman was en/of administratief werk deed in het tehuis en derhalve geen verzorgende taken had. Wel is uit de kronieken bekend geworden dat hij vanwege ziekte van de toenmalige ziekenbroeder [naam] drie weken belast was met het wassen van de jongens, namelijk van [dag] [maand] 1955 tot [dag] [maand] 1955. Toen aangeklaagde belast was met die tijdelijke werkzaamheden was klager 15 jaar oud en had hij het tehuis al verlaten.

Er zijn reeds door het Meldpunt twee andere klachten tegen aangeklaagde behandeld (zaaknummers 2013T971(2) en 2011T544(2)). Anders dan klager aangeeft, geven deze klagers niet aan dat zij onder de douche werden gezet, maar in bad werden gestopt.

Er zijn bij de Commissie Deetman geen meldingen bekend over aangeklaagde noch zijn aanwijzingen gevonden die wijzen op mogelijk wangedrag van aangeklaagde.

T.a.v. aangeklaagde 2:

Op basis van het eigen relaas van klager is onduidelijk wanneer dit misbruik zou hebben plaatsgevonden, hoe vaak zich dit heeft voorgedaan en welke relatie er tussen klager en aangeklaagde bestond.

Er is één klacht tegen aangeklaagde (zaaknummer 2012T859(1)) bij het Meldpunt bekend, welke klacht gegrond is verklaard. De omstandigheden waaronder het misbruik in die zaak heeft plaatsgevonden en de aard van het misbruik zijn echter van andere orde dan de klacht van klager.

Verder zijn, voor zover de Congregatie weet, bij de Commissie Deetman geen andere meldingen binnengekomen over aangeklaagde.

T.a.v. aangeklaagde 3:

Klager geeft aan dat jongens, onder wie klager, om beurten in de kamer van aangeklaagde hem moesten pijpen. Ook hierbij wordt weinig concrete beschrijving gegeven van de omstandigheden waarin het misbruik zich voordeed, de frequentie ervan en in welke jaren dit zou hebben plaatsgevonden.

Aangeklaagde was ten tijde van het verblijf van klager werkzaam in het tehuis; van 1949-1959 als portier en surveillant. In de archieven is verder geen enkele aanwijzing gevonden dat hij zich schuldig zou hebben gemaakt aan het door klager beschreven misbruik.

Na de behandeling bij het Meldpunt van de klachten met zaaknummers 2013T971(2) en 2011T544(1) zijn aanwijzingen gevonden dat aangeklaagde zich jegens minderjarigen onheus heeft gedragen. Uit onderzoek naar deze twee klachten is bekend geworden dat aangeklaagde niet vrijwillig de Congregatie heeft verlaten en dat de reden voor het gedwongen vertrek mogelijk verband houdt met onheus gedrag jegens minderjarigen. Uit de verklaringen van beide klagers in genoemde zaken bleek dat zij beiden in de jaren '60 door de politie zijn benaderd inzake een strafbaar onderzoek naar aangeklaagde wegens mogelijk seksueel misbruik van minderjarigen.

Of aangeklaagde eveneens misbruik heeft gemaakt van klager is de Congregatie niet duidelijk.

T.a.v. aangeklaagde 4:

Aangeklaagde was van 1945-1950 werkzaam in het tehuis als surveillant.

Uit het onderzoek van de Commissie Deetman zijn er geen aanwijzingen gevonden van enig wangedrag door aangeklaagde. Wel is bij het Meldpunt één klacht tegen aangeklaagde bekend, onder zaaknummer 2011T859. Die klacht kent echter een hele andere strekking en context en is door de Klachtencommissie ongegrond verklaard.

T.a.v. aangeklaagde 5:

Niet duidelijk is geworden wat de klacht tegen aangeklaagde behelst, nu het klaagschrift en zijn eigen relaas een andere inhoud hebben. Klager beschrijft in zijn eigen relaas dat hij van aangeklaagde veel slaag kreeg en dat veel jongens seks met aangeklaagde bedreven. Klager betreft zichzelf niet in het onderhavige geval.

Uit de kronieken heeft de Congregatie kunnen halen dat aangeklaagde als groepsleider werkzaam was van 1949-1952.

In de archieven is geen enkele aanwijzing gevonden dat aangeklaagde zich schuldig zou hebben gemaakt aan het door klager beschreven seksueel misbruik. Er is de Congregatie geen andere klacht van seksueel misbruik tegen aangeklaagde bekend.

Tijdens het onderzoek van de Commissie Deetman is een notitie gevonden uit het jaar 1952 met de mededeling dat aangeklaagde zich heeft misdragen. Of dit verband zou kunnen houden met seksueel misbruik is onbekend.

T.a.v. aangeklaagde 6:

De Congregatie heeft alleen in de archieven kunnen achterhalen dat aangeklaagde ten tijde van het verblijf van klager werkzaam was in het tehuis als ziekenverpleger tot [maand]1953.

Er is verder geen enkele aanwijzing gevonden dat hij zich schuldig zou hebben gemaakt aan het door klager beschreven seksueel misbruik. Ook zijn er geen andere meldingen over aangeklaagde bekend. Bij het onderzoek door de Commissie Deetman komt de naam van aangeklaagde ook niet voor.

Algemeen:

In hoeverre de klachten tegen alle aangeklaagden zich daadwerkelijk hebben voorgedaan, daar kan de Congregatie geen duidelijke uitspraken over doen. Er is verder geen steunbewijs door klager aangedragen. Er blijven voor de Congregatie veel vragen open.

Broeder [naam] is na onderzoek wel tot de conclusie gekomen dat er begin jaren vijftig moeilijkheden waren in het [tehuis]. Zo waren er te weinig deskundige groepsleiders, bovendien waren ze overbelast. Het is pijnlijk te moeten constateren dat de leerlingen van het [tehuis] in die periode vermoedelijk niet de begeleiding hebben kunnen krijgen die zij voor hun ontwikkeling wel nodig hadden.

Uit het relaas van klager is af te leiden hoe zwaar hij het heeft gehad in het tehuis. Dat dit een impact heeft gehad op zijn leven wil de Congregatie zeker aannemen. De handelingen die klager beschrijft zijn zonder meer afkeurenswaardig. Mocht de Klachtencommissie dan ook van mening zijn dat het aannemelijk geacht moet worden dat aangeklaagden zich schuldig hebben gemaakt aan seksueel misbruik van klager, dan zal de Congregatie niet aarzelen hiervoor haar oprechte verontschuldigen aan klager aan te bieden.

4. De beoordeling

4.1 Volgens de Procedure moet onder seksueel misbruik worden verstaan iedere gedraging waarbij iemand onder dwang of in een afhankelijkheidsrelatie seksuele handelingen moet verrichten ofwel ondergaan ofwel daarvan toeschouwer moet zijn, dan wel seksueel getinte toenaderingen of uitlatingen in welke vorm dan ook moet dulden. Onder dwang wordt onder meer begrepen: fysiek geweld of dreiging daarmee, psychische druk, intimidatie en/of chantage. Verder wordt onder seksueel misbruik ook verstaan het maken van seksueel getint beeldmateriaal van iemand en het gebruiken en doorgeven daarvan.

T.a.v. aangeklaagden 1, 2, 3 en 4:

4.2 Niet ter discussie staat dat de door klager gestelde feiten moeten worden gekwalificeerd als seksueel misbruik in de zin van de Procedure.

4.3 Er zijn ruim zestig jaar verstreken sedert de feiten die klager aangeklaagden verwijt zich hebben afgespeeld. Alleen al door het overlijden van aangeklaagden zijn deze feiten niet meer in detail te onderzoeken. Wél is voor de Klachtencommissie aannemelijk geworden dat de volgende gebeurtenissen - zoals door klager deels in zijn eigen relaas van september 2014 is geschetst maar met name zoals door hem ter zitting nader is verklaard en toegelicht - hebben plaatsgevonden.

T.a.v. aangeklaagden 1 en 2:

Beide aangeklaagden hebben, elk afzonderlijk, in totaal tezamen ongeveer 20 keer klager betast en afgetrokken. Dit is gebeurd tijdens hun surveillancedienst op zaal 1 van het tehuis. Daarnaast is het ook een enkele keer voorgekomen dat klager hen moest pijpen.

De Klachtencommissie is hiervan overtuigd geraakt, in de eerste plaats door het verhaal van klager, waarbij de Klachtencommissie uitgaat van zijn verklaring zoals afgelegd ter zitting. Daarnaast wordt zijn verklaring *t.a.v. aangeklaagde 1* ondersteund door twee andere door de Klachtencommissie tegen aangeklaagde gegrond verklaard klachten (bekend onder de zaaknummers 2013T971(2) en 2011T544(2)). Hoewel het in de eerst genoemde zaak geschetste misbruik verder gaat dan hetgeen klager heeft moeten ondergaan, was de aanleiding - het wassen in ijskoud water - dezelfde.

T.a.v. aangeklaagde 2 wordt de verklaring van klager ondersteund door één door de Klachtencommissie tegen aangeklaagde gegrond verklaarde klacht (bekend onder het zaaknummer 2012T859(1)).

De aard van het in deze zaken beschreven seksueel misbruik komt sterk overeen met hetgeen klager is overkomen.

T.a.v. aangeklaagde 3:

Gedurende een korte periode moest klager aangeklaagde met enige regelmaat op diens kamer pijpen.

De Klachtencommissie is hiervan overtuigd geraakt, in de eerste plaats door het verhaal van klager, zoals vermeld in zijn eigen relaas en zoals verklaard ter zitting.

Daarnaast wordt zijn verklaring ondersteund door twee andere klachten (bekend onder de zaaknummers 2013T971(1) en 2011T544(1)) tegen aangeklaagde, die door de Klachtencommissie reeds gegrond zijn verklaard. Ook hier heeft de Klachtencommissie wel geconstateerd dat het geschetste misbruik in laatst genoemde zaak verder gaat dan hetgeen klager heeft moeten ondergaan. Aangeklaagde heeft daarentegen wel gepoogd klager anaal te verkrachten, maar dat is bij klager niet gelukt.

Tenslotte neemt de Klachtencommissie in haar overweging mee dat broeder Hommel heeft vermeld dat er binnen de Congregatie aanwijzingen zijn dat aangeklaagde niet vrijwillig de Congregatie heeft verlaten en dat de reden voor het gedwongen vertrek mogelijk verband houdt met onheus gedrag jegens minderjarigen. Uit de verklaringen van de klagers in de zaken 2013T971(1) en 2011T544(1) bleek dat zij beiden in de jaren '60 door de politie zijn benaderd inzake een strafrechtelijk onderzoek naar aangeklaagde wegens mogelijk seksueel misbruik van minderjarigen.

T.a.v. aangeklaagde 4:

Aangeklaagde was de hoofdsurveillant van de afdeling alwaar klager vanaf 8-jarige leeftijd verbleef. Klager moest met enige regelmaat bij aangeklaagde op schoot komen zitten, waarbij hij zijn broek uit moest doen. Klager moest aangeklaagde dan kussen en aangeklaagde friemelde wat met klager. Soms moest klager ook aan het geslachtsdeel van aangeklaagde zuigen. Dit is 5 à 6 keer gebeurd.

De Klachtencommissie is hiervan overtuigd geraakt, in de eerste plaats door het verhaal van klager, zoals vermeld in zijn eigen relaas en zoals verklaard ter zitting.

Daarnaast wordt de verklaring van klager ondersteund door een eerder bij het Meldpunt ingediende klacht tegen aangeklaagde, bekend onder het zaaknummer 2012T859(2), waarbij de klager in deze zaak zich ook van onderen moest uitkleden en bij aangeklaagde op schoot moest komen.

Een en ander in onderling verband en samenhang bezien ondersteunt de aannemelijkheid van het seksueel misbruik van klager door aangeklaagden 1, 2, 3 en 4.

4.4 Het behoeft geen betoog dat het seksueel misbruik door aangeklaagden 1, 2, 3 en 4 met gebruikmaking van misbruik van gezag en in een afhankelijkheidsrelatie hoogst kwalijk is geweest. Klager was ten tijde van de aanvang van het misbruik pas acht jaar oud. Aangeklaagden waren voor hem iemand in wie hij vertrouwen moest kunnen stellen.

4.5 Gelet op het feit dat aangeklaagden 1, 2, 3 en 4 zijn overleden kunnen tegen hen geen maatregelen meer worden genomen. De gegrondverklaring van de klacht, alsmede de erkenning van het leed dat klager is aangedaan en een oprechte spijtbetuiging kunnen wellicht bijdragen aan de vermindering van dat leed.

4.6 T.a.v. aangeklaagde 6:

Niet ter discussie staat dat de door klager gestelde feiten - het prutsen door aangeklaagde aan de voorhuid van klager gedurende meerdere weken - moeten worden gekwalificeerd als seksueel misbruik in de zin van de Procedure.

De verklaring van klager, zoals weergegeven in zijn eigen relaas en zoals ter zitting afgelegd, is op de Klachtencommissie helder en consistent overgekomen. Bij de beoordeling van de voorliggende zaak dient de Klachtencommissie echter de vraag te beantwoorden of er zodanige feiten of omstandigheden aan het licht zijn gekomen, dat de verklaring van klager voor een objectieve derde aannemelijk is.

De Klachtencommissie heeft geconstateerd dat bij het Meldpunt geen andere meldingen of klachten zijn binnengekomen met betrekking tot seksueel misbruik door deze aangeklaagde en in de rapportage van de Commissie Deetman wordt aangeklaagde ook niet genoemd als vermoedelijke dader. Voorts heeft de Klachtencommissie vastgesteld dat ook het onderzoek in de archieven van de Congregatie geen informatie over mogelijk seksueel misbruik door aangeklaagde heeft opgeleverd.

De Klachtencommissie moet op grond van het voorgaande vaststellen dat voor de feiten die klager heeft gesteld onvoldoende steunbewijs, dan wel aanknopingspunten zijn gevonden voor de aannemelijkheid van de klacht. Hoewel zij zich realiseert dat dit voor klager zeer teleurstellend is, moet de Klachtencommissie de overste van de Congregatie adviseren de klacht ten aanzien van deze aangeklaagde ongegrond te verklaren. De Klachtencommissie wil hierbij opmerken, dat dit niet betekent dat door haar wordt uitgesloten dat klager door aangeklaagde seksueel is misbruikt. Op grond van de voorhanden informatie kan zij echter niet tot het oordeel komen dat het misbruik door aangeklaagde voldoende aannemelijk is gemaakt.

Indien in de toekomst alsnog gegevens bekend worden die de klacht ten aanzien van deze aangeklaagde ondersteunen, dan bestaat voor klager de mogelijkheid om ten aanzien van deze aangeklaagde herziening van de uitspraak te verzoeken.

4.7 Uit de verklaring van klager komt naar voren dat hij door **aangeklaagden 1, 2, 4** en met name door **aangeklaagde 5** veelvuldig is geslagen. Door **aangeklaagde 6** is klager ook een keer mishandeld met een 'timmermansboor'.

Wellicht ten overvloede merkt de Klachtencommissie op dat zij inhoudelijk niet ingaat op de in de klaagschriften genoemde fysieke mishandeling door aangeklaagde, daar de Procedure *uitsluitend* bestemd is voor klachten wegens gepleegd *seksueel misbruik* binnen de Katholieke Kerk in Nederland.

4.8 Over het verzoek van klager om een financiële vergoeding kan de Klachtencommissie niet adviseren. Dit behoort niet tot haar taak. Bij een gegrondverklaring van de klacht door de kerkelijk gezagsdrager kan klager zich voor het verkrijgen van schadevergoeding wenden tot de Compensatiecommissie.

5. **Het advies**

De Klachtencommissie adviseert de algemeen overste van de Congregatie Broeders van Huijbergen de klacht

- ten aanzien van de **aangeklaagden 1, 2, 3 en 4** gegrond te verklaren;
- ten aanzien van **aangeklaagde 6** niet gegrond te verklaren;
- ten aanzien van **aangeklaagde 5** niet-ontvankelijk te verklaren, nu de klacht ten aanzien van deze aangeklaagde alleen fysieke mishandeling betreft.

Dit advies is vastgesteld op 10 maart 2016 door mr. G.A.M. Stevens, voorzitter, mr. F.J.M. Walstock en drs. Th.M. Bronzwaer, leden, bijgestaan door mr. S.R.M.I. Roos-Bollen, griffier, en is ondertekend door de voorzitter.

mr. G.A.M. Stevens,
voorzitter

Tegen dit advies is geen hoger beroep mogelijk. Wel bestaat voor klager en de (gemachtigde van de) kerkelijke gezagsdrager ingevolge artikel 20 van de Procedure de mogelijkheid binnen twee weken na ontvangst van dit advies schriftelijk bezwaar in te dienen indien er naar zijn of haar oordeel een algemeen beginsel van behoorlijke klachtbehandeling is geschonden.

Op grond van artikel 18.5 van de Procedure wordt dit advies binnen twee weken nadat het is vastgesteld bij aangetekend schrijven aan de kerkelijk gezagsdrager en aan klager verzonden.

Op grond van artikel 21.1 van de Procedure stelt de kerkelijk gezagsdrager binnen dertig dagen na ontvangst van dit advies klager schriftelijk en gemotiveerd op de hoogte van de beslissing die hij naar aanleiding van dit advies geeft genomen.

Op grond van artikel 21.3 van de Procedure geeft de kerkelijk gezagsdrager daarbij de mogelijkheden van bezwaar en beroep aan.

Op grond van artikel 21.4 van de Procedure ontvangt de Klachtencommissie een afschrift van de beslissing van de kerkelijk gezagsdrager.